

חלק פרק אחד עשר סנהדרין קג

הנהות הכי

בגלל מנשה דלא עשה פסוקי - והמשיך כולן אחרי: **כאשר עשה אהבא** - דמשמע כשיעור השנים שחטף אחאב במלכו חטף מנשה והיינו כ"ב שנה שחטף בהם כנגד כ"ב שנים שמלך אחאב: **פשוטו לוי** - ששנה תשובה: **וישמע אליו ויחתר לו** - ומכחך כתיב ויעתר לו כך שמעתי: **מדם סדין** - היטה תורה אור מעבכה שלא להקביל פני מנשה בתשובה ועשה הקב"ה מחמתה ברקיע ופשט ידו וקבלו בלא יריעת מדם הדין: **מאי דכתיב בראשית ממלכות יהויקים ובראשית ממלכת דקיס** - מ"ט כתיב בהני בראשית יוחר מאחרי: **וי** - **עד האידנא לא הו מלכי** - ואי משום חילת ממלכתו קאמר ה"ל למכתב בשנה ראשונה למלכותו אלא להני שני קרא דיבוריה וכתבי "בראשית" ללמדך מעשה בראשית היה בימי יהויקים שבקש הקב"ה להחזיר את עולמו לתהו ובהו כמו שהיה מבראשית: **כיון שנפסק בדרון** - של יהויקים שחיו לדיקים שפריין לא גלו החמש והמסגר: **דורו של דקיס** - הו רשעים שכל הדיקים הגלו כבר עסי יהויקים: **איש חכם נשפט** - זה הקב"ה שנקרא ה' **איש מלחמה** (שמות עו) איש אוילי אלו מלכים שבסמך אחו והמליה ורגו ושק ואין נחם ביה שהוא כועס עמהם **בין** שהוא שוקק עמהם אינן יורדין מלפניו ואינם חתים לחזור למקום: **כדי יוש נמר כו** - לאו דוקא נקט מר אלא משום דהי מילי דאישי כשהוא חכם כשהוא רולף להיפטי ולהתווכח עמהן **בין שהו** - עוניהם **בין שהו** - עוניהם אינם יראים מלפניו ואינם חתים לחזור למקום: **מקום שפיו ממשיך כו** - ודורקין הלכות נהפך למוסב לים של שרי מלך בגלל **בשער ספור** - לשון חוקך והייש עבר הדין וצבורה ששם היו יושבים סנהדרין וכדלמך בעלמא (לעיל דף פו) ג' בתי דיני היו שם אחד בלשכת הגזית ואחד על פתח הנהרה ואחד על פתח הר הבית: **הולכים סלא** - כלומר במקום שהיו

בגלל מנשה דלא עבד תשובה **איך יורחב כל האומר מנשה אין לו חלק לעוה"ב מרפה ידהו של בעלי תשובה דתני תנא קמיה דר' יוחנן**

מנשה עשה תשובה (ל) שלשים ושלש שנים דכתיב **בן שרתים עשרה שנה מנשה במלכו וחמישים וחמש שנה מלך בירושלים ויעש (הרע) [אשרה] כאשר עשה אחאב מלך ישראל כמה מלך אחאב, עשרין ותרתי שנין, מנשה כמה מלך חמישים וחמש, דל מינייהו עשרים ותרתי פשו להו תלתין ושלתי **איך יורחב****

משום רשב"י מאי דכתיב **וישמע אליו ויחתר לו ויעתר לו** מיבעי ליה מלמד שעשה לו הקב"ה כמין מחמת ברקיע כדי לקבלו בתשובה מפני מדת הרין **איך יורחב משום רשב"י** מאי דכתיב **בראשית ממלכת דקיס בן יאשיהו וכתבי** **בראשית ממלכת דקיס** ובי עד האידנא לא הו מלכי אלא **בקש הקב"ה להחזיר את העולם כולו לתהו ובהו בשביל יהויקים נסתבל בדרון ונתקרה דעתו בקש הקב"ה להחזיר את העולם כולו לתהו ובהו בשביל דורו של צדקיה נסתבל בצדקיה ונתקרה דעתו**

שהיה בידו למחות ולא מוחה ואיך יורחב משום רשב"י מאי דכתיב **איש חכם נשפט את איש אויל ורגו ושק ואין נחם אמר הקב"ה בעמתי על אהב ונתתיו ביד מלכי דמשק, ויבא וקטר [לאלהיהם] שנאמר ויזבח אלהי דרמשק המכים בו ויאמר [כי] אלהי מלכי ארם הם מעורים אותם דהם אוכה ויעורוני והם היו [אן] להכשילו ולכל ישראל **שעמתי עם אמציה ונתתי מלכי אדום בידו הביא אלהיהם והשתחיה אדום שנתאמר ויהי אחרי (כן) בא אמציה מהכות את אדומים ויבא את אלהי בני****

שעיר ויעמידם [לו] לאלהים, ולפניהם ישתחיה ולהם וקטר אמר רב פפא לשון רש"י היינו דאמר אינשי כביי ליה למר דלא ידע, חייכי למר דלא ידע, ווי ליה *למה דלא ידע בין שב לביש' **ויבאו כל [שרי] מלך כבל (ויבאו) [וישבין] בשער התקן** **איך יורחב משום רשב"י** מקום שמתחבין כ"ח סד: **בן הלכות אמר רב פפא היינו דאמר אינשי כבא תרא דמריה תלא ליה וייניה, תמן קולבא רעיא קלתיה תלא** (סימן על שדה בתים לא תאונה) אמר רב חסדא אמר רבי ירמיה בר אבא מאי דכתיב **על שדה איש עצל עברתי, ועל כרם אדם חסר לב, והנה עלה כולו קמשונים, ונהר אבניו נהרסה** זה צדקיהו שנדרב בית המקדש בימיו *ואמר רב חסדא אמר רבי ירמיה בר אבא מאי דכתיב **שקרנים כת חניפים כת מספרי לשון הרע כת לציים דכתיב** **דובר שקרים לא יכון לנגד עיני כת חניפים דכתיב** **כי לא לפניו הנף יבוא כת מספרי לשון הרע דכתיב** **כי לא אל חפץ רשע אתה, לא ונגד רע** *צדיק אתה ולא יהיה במנגד רע *ואמר רב חסדא אמר **רבי ירמיה בר אבא מאי דכתיב** **לא תאונה אליך רעה ונגע לא יקרב באהלך** לא תאונה אליך רעה *שלא ישלום *ובחן יצר הרע ונגע לא יקרב באהלך *שלא תמצא אשחך ספק נדה בשעה שתבא מן הדרך דבר אצל לא תאונה אליך רעה *שלא יבעתוך חלומות רעים והרהורים רעים ונגע לא יקרב באהלך *שלא יהא לך בן או תלמיד שמקדיח תבשילו ברכים, עד כאן ברכו אבני מכאן ואילך ברכתו אמו כי מלאכיו יצוה לך לשמך בכל הרכיך על כפים ישאוך, וגו' על שחל ופתח הדרון, וגו' עד כאן ברכתו אמן מכאן ואילך ברכתו שמים

חזקין הלכות בו דנין שרי בגל דינים שלהם: **כאחרא דמריה סלא וייניס ימקום שהלדון חולה כליו: קולבא רעיא (ה) נבל רועה: קולמיה סלא** - כדו חלה לשם כמו (גמליה כד) כדה דמתרגמינן קולמיה - ל"ח קולמיה מקדחו כמו (סופה דף טו.) מקדה של חרס: **וסנה פלס כולו קמשונים** זה אמון - שהעלה שממית ע"ג המזבח לקמן *כסו פניו חרולים זה יהויקים - שנסה כלום חט מאורו של הקב"ה כדלמך לקמן אורו: **על שדה איש עצל עברתי** זה אמו - ולהכי קרי ליה עלל שחטס את החורה ונבל את העבודה לקמן: **ועל כרם אדם חסר לב** זה מנשה - שקרר אזכרות והרס את המזבח (ל"ח) חרולים אורטיג"ש: **וס לדיקים** - שהיה לדיק ונהרס בית המקדש בימיו: **משך ידו את לוללים** משך הקב"ה את ידו מן הלוללים סלא להתקרב אללס: **לא יעורך רע** - היינו מספרי לשון הרע דכתיב בתריה **תלך דוכרי כוז איש דמיס וגו' ועוד דכתיב לתריה קרסס הוות קבר פתוח גרוס וגו'** - סלא תמלא אשחך ספק נדס וכו' - והיינו כ"ח הלך" כ"חשך כדלמך: *איך חילתו אלא אשה *כשעשה שחטס באן מן הדרך קשה לו כשימלא את אשתו ספק נדה יוחר מנדה ונלית שעל ספק הוא מילר וילרו תקפו ואומר "טהורה היא ועל גס אני מונע": **עד כאן ברכו אביו** - דוד אביו לשלמה בנו מסתמא לפי ענין הצרכות יש לידע סדור ברטת שכן דרך הלך בדברים האלו כנספק נדה וצויה"ו ובהרהורים רעים וצבנים וחלמדיס סלא יקדוהו תבשילס ברבים אצל אשה טהנת דעת כדן אלא מהמרכת הלג שיש לה מתפללה על בנה שיגלל מאכן הנף ומרוחין ועדין לפיכך קא דריש לפי הענין שאלו צרכות צרכו אמו כי מלאכיו יטה לך מ"ר ועוד משום דכתיב "כי מלאכיו משמע ליה דסליק ענין אחד דברכה ומ"י מלאכיו עד כי צי חשק סליק חד ענין הלכך מוקים דמי לדמי דע"כ ברכו אביו וכו' מ"ר:

מנשה
סיכרה טא מ'חמות
כל יוחנן מ'מ' רב"ט
בקי ל'מ'ח' ד'ד'מ'
[ערכין י' פ"ט] ד'מ'ו י'מ'ו

כדי"ן אין חילתו אלא אשה
[מועד קטן טז]

מנשה/א
הקב"ה מנשה לצורך
ז"י רבצות סופר
וכן הפיסק

מנשה/א

סיכרה טא מ'חמות
טא למסדא אמר
כ' י'מ'ה פ' אב"א
1. ד'מ'ט ס'סוק ט'
מ'אכ"מ
2. ר' כ'מ'ט א"מ
מ'ק'מ'ט פ'ט ס'ט'מ'
3. כ'מ'ט ט'מ'ק
א"כ"ו י'ט'מ'ט פ'מ'ק מ'אכ"ו
מ'מ'ו ו'מ'פ'ה כ'מ'ט
וכ'מ'ט ר'ט' פ'ט ק'מ'ט (ס'ט)
ה'מ'ט מ'ט
כ"מ ק'ו

מנשה
ר' כ'מ'ן ק'מ'ו...

[כנסתו כתיב
ויחזר וכן
העתיק לשון
הקל והפסוק
דבדניו יהימיס
שהיה לפני
רש"י כ"ח
כחוד ויחזר
לו עמ"ס חוס'
בשנת ה' ד"ה
מענין כ"ו
וכן מליו
בירושלמי כ"ו
פ"ט]

סופה מ'ט פ"ט
הושע ז
תהלים ק"א
ז' תהלים ה
[נכתב קמט:
מנינה יב'
סופה מ'ט]
[ע"ל כ"ד]

מ'מ'ט ו'מ'פ'ה כ'מ'ט
מ'מ'ט ר'ט' פ'ט ק'מ'ט (ס'ט)

תהלים מ'ט